

[Rager.]

Anledning til at gøre, de første saglige af Hensyn til Lovforslaget, de senere Replikker af Hensyn til den Ophidselse, som synes at have betaget de ærede Medlemmer, der talte for de to Oppositionspartier.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Parti for deres Tilslutning til Forslaget. I Virkeligheden fremkom der fra disse to ærede Ordføreres Side kun en praktisk Indvending mod Bestemmelserne i Forslaget, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt ikke Billighed taler for en Ændring i § 2, Stk. 4, sidste Linie, hvorefter Godkendelse kun skulde kunne finde Sted for Arbejder, der udføres efter Lovens Ikrafttræden. Jeg har ikke noget imod at forhandle om en anden Ordning her, og jeg har navnlig ikke noget imod det, efter at jeg har hørt Udtalelserne fra Venstre og Det konservative Folkeparti. Efter at have hørt dem giver jeg den ærede Ordfører Hr. Rager fuldkommen Ret i, at saa er det i hvert Fald vistnok bedst at sætte Lovens Fremsættelsesdato. Muligvis vil man ogsaa ved en nærmere Undersøgelse finde det rigtigt at lade Loven komme de Kommuner til gode, der har Arbejder i Gang forinden — det kan vi undersøge i Udvalget.

Efter Venstres Ordfører er Stillingen jo den, at Partiet er villigt til at gaa ind i en saglig Forhandling, idet den ærede Ordfører dog syntes at gaa ud fra, at samtlige de Bestemmelser, der fandtes i Forslaget, var uheldige. En nærmere Redegørelse for, hvorfor dette maatte siges at være Tilfældet, fik man jo ikke, saa i og for sig vilde det være naturligt at nøjes med Tilsagnet om den saglige Forhandling og saa foretage Diskussionen i Udvalget. Jeg skal derfor ogsaa kun gøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fremsatte.

Jeg kan ikke se, at det for at raade Bod paa de Ulemper, der er paapeget, og som skulde afhjælpes gennem dette Lovforslag, kunde nytte noget at gaa den Vej at yde Tilskud til Arbejdsløshedsfonden — jeg syntes, den ærede Ordfører talte herom. Det vilde sikkert ikke hjælpe det allerringeste paa en i visse Henseender uheldigt virkende Refusionsordning. Det tror jeg dog, man skal lade være at pille ved. Man skal søge at gaa den Vej, som Forslaget her anviser.

Det forbavser mig ikke i og for sig, at den ærede Ordfører Hr. Edvard Sørensen mente, at man skulde gennem en lang

Række Ændringer, før man naaede til et brugbart Forslag, thi det er jo i Regelen saaledes i denne Verden, at naar man er klar over, at der bør en eller anden Reform til, men ikke selv er i Stand til at lave den, saa er man altid i Stand til at gennemkritisere det, andre laver. Det er jo netop fra den ærede Ordførers Venners Side, det er netop fra Sogneraadforeningernes Side, at man, saa vidt jeg forstaaer, stærkt har ønsket et Forslag af denne Karakter. Jeg har forhandlet med flere af de fremstaaende Repræsentanter her, bl. a. ogsaa med selve Formanden for De samvirkende Sogneraadforeninger, og jeg har et Par Gange spurgt ham, om han ikke kunde sige mig noget om, i hvilken Retning de Ændringer skulde gaa, som man saa meget ønskede fra den Side. Den ærede Formand for Sogneraadforeningerne gav blankt op og sagde: Nej, det kan vi ikke finde ud af, det maa Ministeriet prøve paa at finde ud af. Derfor undrer det mig ikke, at de Herrer, naar de ikke selv kan finde ud af noget, er meget stærke i Kritikken af det, vi andre har fundet ud af, og som derfor ogsaa paa Forhaand maa formodes at være brugbart.

Enkeltheder som Spørgsmaalet om de 36 Timer skal jeg ikke opholde mig ved endnu, det kan man diskutere. Derimod ser jeg ikke, hvorledes man skulde kunne undgaa inden for de snævre Rammer, her er Tale om, at give en Fortrinsret til Arbejdet til dem, der selv har sikret sig imod Arbejdsløshed. Det er dog en Grundregel, som i hvert Fald maa støttes fra de Partier, der har stemt for Arbejdsløshedsloven.

Om man skal stille Sognekommunerne og de bymæssige Kommuner lige med Hensyn til Tilskuddet, kan vi ikke diskutere her. Det vil jo fremgaa af det statistiske Materiale, vi har, hvad der er retfærdigt, og det Materiale skal naturligvis blive tilstillet Udvalget.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde dernæst, at Bestemmelsen i § 2, Stk. 2, som alt andet var urigtig. Der staar:

„Socialministeren træffer den nærmere Bestemmelse med Hensyn til de foran omhandlede Nævns Forretningsgang.“

Det er ved at blive en hel Sygdom inden for visse Parlamentarikeres Kredts, at man skal have stablet alting op i Lovene. Det ærede Medlem er bange for, at Landet, naar Socialministeren skulde træffe nogen Bestemmelse om et Nævns Forretningsgang, blev overvældet med Fortolkninger. Mon det ikke er lidt for morsomt — undskyld Udtrykket. Vi udarbejder saa mange